

18. Иисусъ му рече: защо Ме наричашъ благъ? Никой не е благъ, освѣнъ единъ Богъ.

19. Знаешъ заповѣдитѣ: не прѣлюбодѣйствувай; не убивай; не кради; не лъжесвидѣтелствувай; не уврѣждай; почитай баща си и майка си.

20. А той Му отговори и рече: Учителю, всичко това съмъ опазилъ отъ младини.

21. Иисусъ, като го погледна, възлюби го и му рече: едно ти не достига: иди продай всичко, що имашъ, и дай на сиромаси, и ще имашъ съкровище на небето; па дойди и върви слѣдъ Мене, като вземешъ кръста.

22. А той, като се смути отъ тая дума, отиде си натъженъ, защото имаше много имотъ.

23. И като се поогледа наоколо, Иисусъ казва на ученицитѣ Си: колко мъчно богатитѣ ще влѣзатъ въ Царство Божие!

24. Ученицитѣ се смаяха отъ думитѣ Му. Но Иисусъ пакъ имъ отговаря и казва: дѣца, колко мъчно е ония, които се надѣватъ на богатството си, да влѣзатъ въ Царство Божие!

25. По-лесно е камила да мине прѣзъ иглени уши, нежели богатъ да влѣзе въ Царство Божие.

26. А тѣ твърдѣ много се чудѣха и говорѣха помежду си: а кой може да се спаси?

27. Иисусъ, като ги погледна, казва: за чловѣцитѣ това е невъзможно, ала нѣ и за Бога; защото за Бога всичко е възможно.

28. И Петъръ почна да Му говори: ето, ние оставихме всичко и Те послѣдовахме.

(19) Исход. 20, 13. Второзак. 5. 17. Мат. 5, 21. Лук. 18, 20. (21) Мат. 6, 19. (23) Иов. 31, 24. Иаков. 2, 5. 1 Тимот. 6, 17. (27) Иов. 10, 13; 42, 2. (28) Мат. 19, 27. Лук. 18, 28.